

Sygn. akt V GC 1420/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym: Przewodniczący: SSR Rafał Kubicki

Protokolant: stażysta Izabela Tutka

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa J. P. i A. P.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. solidarnie na rzecz powodów: J. P. i A. P. kwotę 3.271,80 zł (słownie: trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 3.03.2014 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. solidarnie na rzecz powodów: J. P. i A. P. kwotę 781 (siedemset osiemdziesiąt jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Rafał Kubicki

Sygn. akt V GC 1420/14

UZASADNIENIE

Powodowie – J. i A. P., wspólnicy spółki cywilnej (...) wnieśli o zasądzenie od (...) S.A.

w Ł. kwoty 3.271 80 zł z ustawowymi odsetkami od 3 marca 2014 r. do dnia zapłaty

i kosztami procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie za wynajęcie samochodu dla J. S., której samochód został uszkodzony przez sprawcę pojazdu ubezpieczonego w zakresie OC u pozwanego. Poszkodowana dokonała cesji przysługującej jej względem pozwanego wierzytelności w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez 19 dni od 1 do 19 lutego 2014 r. wg stawki dziennej 172,20 zł.

Pozwany wniósł w odpowiedzi o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Potwierdził swoją odpowiedzialność co do zasady za skutki zdarzenia, jednakże odmówił w ogóle wypłaty odszkodowania, zarzucając powodowi, że:

- 1) nie wykazał konieczności najmu pojazdu zastępczego (niezbędności dla życia zawodowego i rodzinnego),
- 2) poszkodowany nie dopełnił obowiązku minimalizacji szkody, tzn. nie poszukiwał oferty tańszej na rynku, a mógł ją znaleźć w autoryzowanym salonie (...) w O., gdzie wynajęcie t. (...) kosztuje 110 zł + VAT przy najmie powyżej 7 dni,
- 3) poszkodowany faktycznie nie poniósł wydatku związanego z najmem, dlatego cesja odszkodowania była bezprzedmiotowa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że w dniu 31 stycznia 2014 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd stanowiący przedmiot własności J. S. (R. (...)). Sprawca (winny) kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń w zakresie obowiązkowej odpowiedzialności cywilnej OC posiadaczy pojazdów mechanicznych (bezsporne).

1 lutego 2014 r. poszkodowany wynajął od powodów pojazd zastępczy (t. (...)) na okres 19 dni – do 19 lutego 2014 r., kiedy to pozwany wypłacił mu odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej. Najem został udokumentowany umową – zleceniem wynajmu pojazdu zastępczego (dowód: na odwołaniu faktury w aktach szkody), fakturą nr (...) z 19.02.2014 r. ze stawką czynszu za dobę 172,20 zł netto + VAT x 19 = 3.271,80 zł (dowód: odpis faktury k. 6). Czynszu poszkodowany nie zapłacił, a zamiast tego zawarł z powodami umowę przelewu wierzytelności przysługującej jej względem pozwanego z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z kosztami najmu pojazdu zastępczego. Jest też bezsporne, że auta nie naprawiał, lecz sprzedał wrak powodom (odpis umowy sprzedaży w załączonych aktach szkody).

Poszkodowany miał w tamtym okresie z żoną dwa samochody, jednego używali wspólnie, a drugi oddali do używania synowi, będącemu na studiach w G.. Oboje małżonkowie pracowali, żona poszkodowanego była w okresie przed operacją (nowotwór) i wymagała stałego kontaktu z lekarzami (dowód: zeznania świadka J. S. k. 40).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powodów było zupełnie zasadne. W kwestiach spornych Sąd oparł się na dokumentach, których nie kwestionowano. Pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności, tj. tego, że w razie wykazania przez powodów zasadności najmu pojazdu zastępczego powinien był zapłacić im odszkodowanie w ramach ochrony ubezpieczeniowej OC udzielonej sprawcy szkody.

Zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie niezasadne lub jako nieudowodnione. Jak ustalono, szkoda została zaliczona jako całkowita, a w takim przypadku okres najmu pojazdu jest zasadny od daty kolizji do daty wypłaty odszkodowania za utratę wartości pojazdu. Pozwany nie wskazywał, by najem trwał po wypłaceniu tego odszkodowania. Zarzut niewykazania konieczności najmu pojazdu zastępczego był bezzasadny. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzone. Ugruntowana praktyka orzecznicza stoi na stanowisku, że istnieje normalny związek przyczynowy między zniszczeniem pojazdu, a wynajęciem pojazdu zastępczego (tak np. w wyroku SN z dnia 18 marca 2003 r. w sprawie IV CKN 1916/00, niepubl.). Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia implikuje potrzebę zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych tj. niezbędnych do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego samochodu, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Poszkodowany mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego pomniejszonych o sumę, jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu (wyrok SN z 8 września 2004 r. w sprawie IV CK 672/03, LEX nr 146324). Orzecznictwo broni stanowiska o zasadności wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, któremu pojazd służył do prowadzenia działalności gospodarczej. Nie oznacza to jednak, że osoby wykorzystujące samochód do własnych, prywatnych celów mogą być w tym zakresie pokrzywdzone. Korzystanie z pojazdu w celach prywatnych, który na skutek kolizji drogowej został uszkodzony, również zasługuje na ochronę, albowiem takie używanie rzeczy również przedstawia wartość pieniężną. Nadto wskazuje się, że korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być odtworzone przez wykorzystanie środków komunikacji publicznej, są to bowiem odmiennie sposoby korzystania z rzeczy. Samochód w sposób bardziej wszechstronny i funkcjonalny zaspokaja potrzeby życiowe właściciela. Korzystanie z niego stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać. Nie można żądać od poszkodowanego, by potrzebę tę zaspokajał korzystaniem z taksówek, bez względu na to, jaki miałby być przebieg pojazdu zastępczego.

Sąd nie podziela przekonania pozwanego, że poszkodowany nie dopełnił obowiązku minimalizacji szkody, tzn. nie poszukiwał oferty tańszej na rynku. Pozwany nie dołączył do odpowiedzi na pozew zapowiadanego we wniosku dowodowym wydruku ze strony internetowej wypożyczalni (...). Ponadto opieranie się na jednej, innej stawce czynszu nie daje obrazu rynku lokalnego. Chcąc wykazać, że stawka najmu zastosowana przez powodów była zawyżona, pozwany powinien był kierować dowody dla ustalenia, jak w tamtym okresie kształtował się cały rynek lokalny wynajmu aut i jakie były warunki najmu (takie jak ubezpieczenie auta, limit kilometrów, opłaty dodatkowe). Niezrozumiały jest zarzut, że poszkodowany faktycznie nie poniósł wydatku związanego z najmem, dlatego cesja była bezprzedmiotowa. Warunkiem skuteczności przelewu wierzytelności odszkodowawczej nie jest poniesienie wydatku wynikającego z najmu.

Mając zatem na uwadze powyższe, na podstawie z art. 361 k.c. w zw. z art. 805 k.c. i nast. oraz art. 481 §1 i 2 k.c. należało uwzględnić powództwo, o czym orzeczono w pkt. I wyroku. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. Powodowie ponieśli 781 zł (wynagrodzenie radcowskie wg stawki minimalnej, opłata od pełnomocnictwa i opłata od pozwu).

SSR Rafał Kubicki